

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: NESOUTĚŽNÍ HRA JAKO PRŮVODCE V HLEDÁNÍ SMYSLU

Autor práce: Lívia Kubištová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: PhDr. Jan Samohýl, Th.D.

Datum: 4. 5. 2016

Ve své bakalářské práci studentka zpracovává zajímavé a vysoce aktuální téma. Úvodem je potřeba ocenit výběr tématu, a také motivaci, zaujetí a zájem o danou problematiku. Práce je věcná, dobře strukturovaná a přiměřeně odborná, studentka postupuje smysluplně a vhodně kombinuje odborné publikace s vlastní zkušeností. Ovšem vlastní očekávané téma BP, totiž nesoutěžení při hře jako možnost přístupu ke smyslu, je řešeno jen okrajově. Především ve třetí kapitole, která je příliš krátká a povrchní. Proto i centrální otázka po smyslu je v kapitolách shrnutí a závěr řešena jen marginálně. Tyto kapitoly pouze opakují, shrnují a stručně reflektují již řečené. Na práci je, dle mého, patrný nedostatek času při zpracování.

Bakalářská práce byla napsána s využitím dostatečného množství informačních zdrojů. Co ovšem není zcela jasné je odkazování na obhájenou závěrečnou práci *Soutěž a její rizika v různých perspektivách*. Zvláště kapitola o M. Buberovi, která je celá převzata (s. 21) ze zmiňované práce, příliš do konceptu této BP nezapadá a chce asi doplnit méně obsažené téma smyslu. Z hlediska formální úrovně práce lze říci, že grafická úroveň byla zvládnuta bez problémů (drobnosti, např. uvozovky v citaci s. 12). Rozsah stran vlastního textu 24 je nahaně předepsaných požadavků. Struktura práce je v zásadě smysluplná a celkem přehledná. Práce se řídí metodickými pomůckami ke zpracování závěrečných prací na TF JU. Poznámkový aparát je volen dobře s ohledem na citovanou odbornou literaturu a studentka prokázala dostatečnou schopnost kompilovat text. Jazyková i stylistická stránka práce je na dobré úrovni a většinou napomáhá čtenáři k plynulému sledování textu

Ještě drobné poznámky k obsahové části. Oponent odborně se zajímá spíše o filosofii, v oblasti pedagogiky volného času je spíše laik. Tedy: ke kapitole „Hra“, by šlo pracovat s myšlenkami H. G. Gadamera, který považuje hru za antropologický základ naší zkušenosti. U autorů jako Dawkins (s. 21) by bylo uvést kontext autora a určitý odkaz. To se týká i kapitoly o Martinovi Buberovi, který bez kontextu dialogického personalismu a chasidského myšlení poněkud postrádá smysl. Práce je celkově, i s ohledem na bakalářský stupeň závěrečné práce, na dobré úrovni, a to jak po stránce obsahové, ta i formální.

S ohledem na sledovaný cíl práce studentka v zásadě naplnila předpoklady sledované problematiky.

Bakalářskou práci Lívie Kubištové NESOUTĚŽNÍ HRA JAKO PRŮVODCE V HLEDÁNÍ SMYSLU **doporučuji k obhajobě před odbornou komisí.**

(Navrhovaná známka: velmi dobře)

PhDr. Jan Samohýl, Th.D.